

מדינת ישראל
מזדקן למצוינות

עידית להמן

סיפור מסגרת חלק א'

משתתפים: תלמיד 1, תלמיד 2.

תלמיד 1: למדת למבחן בהסטוריה?

תלמיד 2: איזה הסטוריה? למי יש כוח?

תלמיד 1: חבל שתכשל אני אומר לך בשבילך

תלמיד 2: מה אכפת לי

תלמיד 1: בשבילך אני אומר לך בשבילך

תלמיד 2: מה אכפת לי מה שהיה פעם היה נגמר עזוב הסטוריה בוא נלך לשחק כדורגל יותר טוב

תלמיד 1 [קורא מהספר]: חילופי שלטון בארץ ישראל. האמפריה העותמנית החלה לשלוט בארץ ישראל החל משנת 1516. בהתחלה השלטון העותמאני נראה בסדר ליהודים, אבל עם הזמן חלו שינויים [תלמיד 2 נרדם]

תלמיד 1: קום כבר

תלמיד 2: מה קרה?

תלמיד 1: נרדמת באמצע שלמדנו הסטוריה!

תלמיד 2: אתה לא מבין איזה חלום היה לי

תלמיד 1: כן, הכול מתחיל מחלום

תלמיד 2: אני מתכוון באמת, היה לי חלום יפה

תלמיד 1: באמת הכול התחיל מחלום גם בהיסטוריה

תלמיד 2: על מה אתה מקשקש?

תלמיד 1: להרצל למשל היה חלום

תלמיד 2: מי זה הרצל?

תלמיד 1: הרצל היה חוזה המדינה

תלמיד 2: אני מבין שחוזה המדינה הזה אהב לישון הרבה כמוני, מה?

תלמיד 1: אני לא התכוונתי חלום כזה, אני מדבר על חלום שאפשר להגשים!

תלמיד 2: אהה, אז איזה חלום היה להרצל?

תלמיד 1: בוא, אני אקריא לך מה שכתוב בספר

תלמיד 2: לא רוצה ללמוד הסטוריה, אתה לא קולט? ושום ספר אני אומר לך

תלמיד 1: להסתכל בהצגה אתה מוכן?

תלמיד 2: להסתכל בהצגה תן לי לחשוב על זה. תגיד יש משהו טעים?

תלמיד 1: כן

תלמיד 2: בטוח?

תלמיד 1: כן!

תלמיד 2: סבבה, אז נשמע לי אחלה להסתכל בהצגה

מוזיאון העצמאות

שליח 1:

ואליש, בוא מהר

שליח 2:

נו, אתה עוד יישן?

ואליש:

לא ישנתי כל הלילה מה אתם רוצים ממני

שליח 1:

זה דחוף

שליח 2:

אין לנו זמן!

ואליש:

מה דחוף כל כך? אני באמצע להשלים סדרת בולים?

שליח 1:

זה די סודי

שליח 2:

בבקשה תבוא אדוני

ואליש מגיע ונפגש איתו מנהל המוזיאון

מנהל המוזיאון:

נעים מאוד, מנהל המוזיאון

אוטו ואליש:

נעים מאוד אוטו ואליש, סוכן פרסום וצייר. בשביל מה קראת לי כל כך דחוף?

מנהל המוזיאון:

ששששש... אתה מכיר את המוזיאון הזה, נכון?

אוטו ואליש:

המוזיאון של האומנות בבית של מאיר דיזינגוף? ברור. הוא מלא בתמונות יפות כל כך

מנהל המוזיאון:

יופי, עכשיו תוריד את כל התמונות מהקיר

ואליש:

מה???

מנהל המוזיאון:

במקום זה תשים משהו אחר. נניח תמונה של הרצל? ותוסיף פה איזה דוכן לנואמים, כן? וכמה שיותר כיסאות לאורחים. מהר. אין לנו זמן.

ואליש:

אני לא מבין... בשביל מה?

מנהל המוזיאון:

היום בצהרים הולכת להיות פה הכרזה על מדינה יהודית!

ואליש:

אני לא מאמין!

מנהל המוזיאון:

ותכסה את הוילונות בשחור

ואליש:

למה?

מנהל המוזיאון:

כדי שלא יראו כלום מבחוץ, וגם כדי להגן מהפצות

ואליש:

הפצות?

מנהל המוזיאון:

יכול להיות שתתחיל מלחמה מייד אחרי שנכריז על המדינה!

ואליש מסדר את הבמה, שני השליחים יוצאים עם הזמנות לקהל

שליח 1:

זה בשבילך, אדוני

שליח 2:

וזה בשבילך גברת

שליח 1:

בקשה לא לספר לאף אחד, זה סודי מאוד

שליח 2:

מאוד מאוד מאוד סודי

שליח 1:

זה בשבילך אדוני

שליח 2:

וזה בשבילך גברת

שליח 1:

נא לא לספר

שליח 2:

סודי בהחלט!

הרבה משתתפים עולים על הבמה, ביניהם גם אדון 1, אדון 2 וגברת 3

כל המשתתפים שעל הבמה מתלחשים ומדברים סגנון:

שמעתם? בן גוריון הולך להכריז על מדינה? באמת? אתה בטוח? לא יכול להיות, כן כן אני אומר לך השכנה שלי מלמטה סיפרה לי, אתה סתם אומר, לא נכון הנה אפילו תקשיב.

בן גוריון: [ציטוט מתוך מגילת העצמאות]: לפיכך נתכנסנו, אנו חברי מועצת העם, נציגי הישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ-ישראל, ובתוקף זכותנו הטבעית וההיסטורית ועל יסוד החלטת עצרת האומות המאוחדות אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל, היא מדינת ישראל.

ואליש:

מה קורה פה? זה לא היה אמור להיות סודי? מאיפה כל האנשים האלו הגיעו?

אדון 1:

אני לא אמרתי לאף אחד, לאף אחד! רק לאשתי סיפרתי. היא נראה לי ספרה רק לחברה אחת

אדון 2:

אני רק לבן שלי אמרתי, שישמור בסוד. אני חושב שהוא לא אמר לאף אחד. אולי זה היה בן של מישהו אחר שסיפר...

גברת 3:

אני אמרתי רק לסימה מהקומה למעלה. היא הבטיחה לא להגיד לאף אחד, באמת. אולי היא ספרה רק לזאתי שממול, נו איך קוראים לה? מסעודה אולי רבקה?

עולים יורדים מהאוניה

איש 1:

ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגענו לזמן הזה

כולם:

אמן

איש 2:

אחרי אלפיים שנות גלות אני זוכה לראות את ארץ ישראל

כולם מנשקים את האדמה. מגיע בן גוריון ומדבר בהתלהבות

בן גוריון:

אתם הולכים לשנות את הגורל של הארץ הזאת, אתם הולכים לפרוץ את הדרך אל ירושלים!

מפקד:

בעוד כמה דקות נצא לקרב. אני מבקש שכולם ילכו אחריי בשורה ישרה. כשאני אגיד אחת שתיים שלוש כולם אחריי. אחת שתיים שלוש [אף אחד לא בא] אחת שתיים שלוש! מה קורה איתכם? כולם מסתכלים על בן גוריון ועל המפקד ולצדדים ורואים שהם לא מבינים כלום. איש 3 הולך קדימה

איש 3:

אנחנו עלינו לארץ מהונגריה ואף אחד לא מבין עברית... רק עכשיו ירדנו מהאניה.

המפקד

אז איך אתה יודע עברית?

איש 3:

אני למדתי בישיבה

בן גוריון:

אם ככה אתה יכול לתרגם את מה שאני אומר?

איש 3:

בטח

בן גוריון:

אגב, אתה יודע מי אני?

איש 3:

לא

בן גוריון:

אני בן גוריון

איש 3:

אה, אוקי

בן גוריון:

אני ראש הממשלה

איש 3:

אהה, אוקי

בן גוריון [למפקד]:

בבקשה תמנה אותו למפקד כדי שכשאנחנו נגיד 'אש' הוא יוכל לתרגם אותנו וכולם ידעו מתי לירות.

המפקד:

מעכשיו אתה מפקד

איש 3:

אה, אוקי

איש 3 [פונה לאנשים שירדו איתו מהאוניה]:

בואו אחריי!

כולם:

אה, אוקי